

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej M. S. (1) kwoty 35682,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 08 sierpnia 2014r do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, a tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód, na uzasadnienie swojego roszczenia, wskazał, iż kwota dochodzona pozwem powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. w dniu 30 września 2008r. umowy kredytu detalicznego o numerze (...). Pozwana nie wywiązała się z warunków w/w umowy. W konsekwencji umowa została wypowiedziana. (...) Bank S.A. na podstawie Umowy Przelewu (...) Nr (...) z dnia 26 listopada 2013r. zbył przedmiotową wierzytelność w wysokości 37077,87 zł na rzecz (...) z siedzibą w W.. Strona pozwana została zawiadomiona o cesji wierzytelności pismem z dnia 16 grudnia 2013r. oraz bezskutecznie wezwana do zapłaty. Powód przyznał, że pozwana od momentu przelania wierzytelności do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie dokonała spłaty na poczet przedmiotowego zobowiązania w łącznej wysokości 2927,76 zł, o którą zostało pomniejszone roszczenie dochodzone w postępowaniu sądowym.

Pozwana M. K. (S.) wniosła o oddalenie powództwa. Na uzasadnienie swojego stanowiska podała, że od 2010r. prowadzona jest egzekucja komornicza na rzecz pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. i co miesiąc potrącana jest rata w wysokości 400 zł. Komornik nic nie wie o zmianie wierzyciela. Kontaktowała się ze stroną powodową, która ją pouczyła, aby nadal prowadzona była egzekucja komornicza na rzecz (...) Bank S.A. Pozwana nie chce płacić kosztów postępowania sądowego. W jej ocenie spłaca kredyt regularnie i nie ponosi winy za zaistniałą sytuację.

W odpowiedzi na powyższe pismo powód cofnął powództwo w części w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 34 877,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16 grudnia 2014r. do dnia zapłaty. Jednocześnie strona powodowa podała, iż pierwotny wierzyciel przekazał mu kwotę 5282,47 zł na poczet spłaty zobowiązania strony pozwanej nie informując o dalszym prowadzeniu postępowania egzekucyjnego. Z tym, że kwota 2927,76 zł została przekazana przed wszczęciem postępowania sądowego, co znalazło odzwierciedlenie w wysokości dochodzonego roszczenia. Po skierowaniu sprawy na drogę sądową otrzymali natomiast kwotę 2354,71 zł, którą zaliczyli w pierwszej kolejności na poczet ustawowych odsetek od skapitalizowanej kwoty należności głównej a nadwyżkę na poczet spłaty należności głównej. Ostatnie przekazanie miało miejsce w dniu 15 grudnia 2014r., w wysokości 622,96 zł. Wobec powyższego, iż przekazane przez poprzednika prawnego środki w pełni zaspokoili roszczenie powoda z tytułu odsetek ustawowych za okres od 08.08.2014r do 15.12.2014r. oraz w części z tytułu należności głównej, tj. do kwoty 34877,93 zł. w tym zakresie cofnęli powództwo.

Na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2015r. pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie i jednocześnie podała, że zawarła związek małżeński i aktualnie nosi nazwisko K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. S. (1) zawarła w dniu 30 września 2008 roku z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę o konsolidacyjny kredyt gotówkowy o nr (...). W ramach tej umowy pozwanej został udzielony kredyt w wysokości 28441,54 zł, który miała spłacać w równych miesięcznych ratach zgodnie z harmonogramem.

Dowód:

- odpis umowy o kredyt detaliczny nr (...) z dnia 30-09-2008r. – k. 36-37.

Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania. W związku z czym, wierzyciel (...) Bank S.A. w dniu 11 lutego 2009r. wypowiedział umowę kredytową nr (...) z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód:

- odpis wypowiedzenia umowy kredytowej nr (...) z dnia 11-02-2009.– k. 79.

Na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. oraz (...) Bank S.A. z dnia 18 czerwca 2009r. nastąpiło połączenie tych spółek w (...) Bank S.A., który następnie przekształcił się w (...) Bank S.A.

Dowód:

- odpis pełnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 21-05-2014r– k. 61-67,
- odpis Monitora Sądowego i Gospodarczego nr (...) -k.70-71.

(...) Bank S.A. wystawił w dniu 13 kwietnia 2010r. bankowy tytuł egzekucyjny, w którym stwierdził, że zadłużenie pozwanej jest wymagalne i na dzień wystawienia tego dokumentu wyniosło 34616,74 zł.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28 kwietnia 2010r. nadano w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzule wykonalności (sygn. akt I Co 1202/10). W orzeczeniu tym zaznaczono, że pozwana M. S. (2) powinna zapłacić na rzecz wierzyciela kapitał w kwocie 28289,82 zł z odsetkami liczonymi od dnia 14 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty obliczonymi według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej 4-krotność oprocentowania kredytu lombardowego NBP, która to stopa na dzień sporządzenia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosi 20 % w stosunku rocznym, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału od dnia 30 września 2008r. do dnia 13 marca 2009r. w kwocie 398,64 zł i odsetki od należności nie spoczonej w terminie za okres od 10 grudnia 2008r. do dnia 13 kwietnia 2010r. w kwocie 5928,28 zł.

Dowód:

- odpis bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 13-04-2010r. – 77,
- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28-04-2010r. w sprawie o sygn. akt I Co 1202/10 k.78.

W dniu 09 lipca 2010r. wierzyciel (...) Bank S.A. złożył do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie T. M. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie w/w bankowego tytułu egzekucyjnego.

W toku postępowania egzekucyjnego nastąpiło zajęcie wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności pozwanej. Co miesiąc dokonywane są potrącenia. W okresie do 22 stycznia 2015r. dokonano łącznie potrąceń na kwotę 26932,99 zł.

Na dzień 12 listopada 2014r. zadłużenie pozwanej wynosiło: należność główna w wysokości 17730,09 zł, odsetki do 12 listopada 2014r. w wysokości 18304,02 zł oraz koszty egzekucji w wysokości (...),32 zł

Egzekucja pozostaje w toku.

Dowód: akta komornicze KM 978/10

W dniu 26 listopada 2013r. (...) Bank S.A. zawarł z (...) z siedzibą w W.umowę przelewu wierzytelności nr (...), której przedmiotem była m.in. wierzytelność pozwanej. W treści umowy przelewu zaznaczono, iż wierzytelność wobec pozwanej M. S. (2)wynosiła 37770,57 zł, w tym kapitał w wysokości 14573,02 zł, odsetki umowne w wysokości 398,64 zł oraz odsetki karne w wysokości 22798,91 zł.

Dowód:

- odpis umowy przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 26-11-2013r.wraz z załącznikiem nr 1 i 2-k.43-60.

Pismem z dnia 16 grudnia 2013r. pozwana została zawiadomiona przez pełnomocnika strony powodowej Kancelarię (...) Sp. z o.o. o zmianie wierzyciela i o wysokości swojego zadłużenia, które wyniosło 38165,04 zł. Jednocześnie o zmianie wierzyciela poinformował pozwaną dotychczasowy wierzyciel (...) Bank S.A.

Dowód:

- odpis pisma z dnia 16-12-2013r. wraz z dowodem nadania k 29-30,34,
- odpis pisma z dnia 16-12-2013r.k 31-32.

Pełnomocnik strony powodowej pismem z dnia 23 stycznia 2015r. poinformował pozwaną o jej stanie zadłużenia, które łącznie wyniosło 39 493,34 zł. Na niniejszą kwotę założyła się: należność główna w wysokości 35518,79 zł, koszty procesu w niniejsze sprawie w kwocie 715,04 zł, koszty zastępstwa w postępowaniu sądowym w kwocie 2400,00 zł oraz odsetki ustawowe w kwocie 859,51 zł.

Dowód:

- pismo informujące o stanie zadłużenia k.104.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności a jej cesjonariusz, powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849). Temu obowiązkowi procesowemu sprostał powód.

W rozpoznawanej sprawie nie ulega wątpliwości, że w dniu 30 września 2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A.w K.umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego. Okoliczność ta bezspornie wynika z załączonej przez stronę powodową umowy nr (...). Pozwana ponadto nie zaprzeczała temu faktowi. Nie ulega również wątpliwości, że wierzytelność z tej umowy, została następnie zbyta przez pierwotnego wierzyciela na rzecz (...) w W..

Ponadto o fakcie istnienia oraz wysokości dochłodzonej należności świadczy bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...) z dnia 13 kwietnia 2010r., z którego wynika, iż na dzień jego wystawienia zobowiązanie pozwanej wynosiło: należność główna 28289,82 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału 398,64 zł oraz odsetki od należności nie spłaconej w terminie w wysokości 5928,28 zł. Bankowy tytuł wykonawczy został zaopatrzony w klauzule wykonalności wydaną przez tutejszy Sąd w dniu 28 kwietnia 2010r. Pierwotny wierzyciel na jego podstawie wystąpił w dniu 09 lipca 2010r. o wszczęcie egzekucji komorniczej, która jest prowadzona nieprzerwanie do dnia dzisiejszego. Jak wynika z akt komorniczych na dzień 12 listopada 2014r. zobowiązanie powódki wynosiło: należność główna w wysokości 17730,09 zł, odsetki do 12 listopada 2014r. w wysokości 18304,02zł oraz koszty egzekucji w wysokości 5415,32 zł.

Należy podkreślić, że jest możliwe zasądzenie świadczenia na rzecz będącego nabywcą wierzytelności funduszu sekurytyzacyjnego w sytuacji, w której istnieje tytuł wykonawczy wydany na rzecz zbywcy będącego bankiem. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano co prawda, że dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności także w wypadku, w którym przed przeniesieniem wierzytelności sąd nadał klauzulę wykonalności na rzecz zbywcy (por. m.in. uchwała z dnia 4 sierpnia 1992 r., III CZP 94/92, OSNCP 1993, nr 3, poz. 32). Jednak uznano również, iż art., 788 § 1 k.p.c. nie stanowi podstawy do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonawczemu na rzecz nabywcy uprawnienia stwierdzonego tym tytułem, jeżeli nie jest bankiem. Nie jest bowiem dopuszczalne nadanie klauzuli wykonalności na rzecz niebędącego bankiem nabywcy wierzytelności objętej

bankowym tytułem egzekucyjnym po zaopatrzeniu go w sądową klauzulę wykonalności (por. uchwała z dnia 18 kwietnia 1996 r., III CZP 194/95, OSNC 1996, nr 7-8, poz. 101, uchwała z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC 2005, nr 6, poz. 98).

Jest tak dlatego, że prawo wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych stanowi przywilej banków, polegający na ułatwieniu dochodzenia wierzytelności wynikających z czynności bankowych. Takiego przywileju ustawodawca nie nadał funduszom sekurytyzacyjnym, które są z reguły nabywcami wierzytelności banków, nabycie wierzytelności banku nie uprawnia ich zatem do wystawienia sekurytyzacyjnego tytułu egzekucyjnego, jak też nie mogą uzyskać klauzuli wykonalności na swoją rzecz, powołując się na nabycie wierzytelności objętej tytułem wykonawczym wydanym na rzecz banku. Brak również, z tych samych względów, podstaw do wydania kolejnego tytułu wykonawczego na rzecz innej osoby (art. 793 k.p.c.), a tym bardziej ponownego, zamiast utraconego (art. 794 k.p.c.), zwłaszcza że do utraty tytułu w ogóle nie doszło. W związku z czym, fundusz sekurytyzacyjny, będący nabywcą wierzytelności banku, musi dochodzić tej wierzytelności przed sądem, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

W konsekwencji może pojawić się sytuacja, że w obrocie prawnym jednocześnie będą funkcjonować dwa tytuły wykonawcze dotyczące tej samej wierzytelności, gdyż żaden przepis kodeksu cywilnego nie uzależnia ani ważności, ani skuteczności umowy przelewu wierzytelności od pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego nadanego zbywcy wierzytelności. Nie jest to prawidłowe. Jednak negatywnym skutkiem takiego stanu rzeczy zapobiega żądanie - na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. - pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu nadano klauzulę wykonalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., V CK 152/05 niepubl.).

Pozwana podniosła ponadto, iż prowadzone jest komornicze postępowanie egzekucyjne, w którym spłaca zadłużenie na rzecz pierwotnego wierzyciela. Zgodnie z art. 512 kc dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem. Pozwana nie zaprzeczyła, iż posiadała wiedzę o zbyciu jej długu na rzecz powoda. Na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2015r. przedłożyła liczną korespondencję otrzymaną od pełnomocnika powodowego funduszu. Tym samym wiedziała, iż jej zobowiązanie zostało przelane, co w świetle powołanego przepisu nakazywało, aby od tego dnia spełnić świadczenie do rąk powoda, a nie pierwotnego wierzyciela, jak to czyniła. Jednakże z drugiej strony spełnienie świadczenia następowało przy wykorzystaniu komornika sądowego wyposażonego w środki przymusowego realizowania świadczeń. Kwestia to nie ma większego znaczenia, skoro pierwotny wierzyciel przekazał powodowi kwotę uzyskaną w ten sposób począwszy od dnia wszczęcia postępowania sądowego do dnia 15 grudnia 2014r.. Była to łącznie kwota w wysokości 2927,76 zł i w tym zakresie powód ograniczył żądanie, a postępowanie zostało umorzone na podstawie art. 355 kpc (punkt II sentencji).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle wskazanych przepisów do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: opłatę od pozwu w kwocie 1785 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 2400 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 4202 zł.

Zgodnie natomiast z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Ze względu na to, że pozwana przegrała w całości proces, należało obciążyć ją w całości kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową. Wprawdzie powód cofnął powództwo w nieznacznej części, to jednak nie można w tym

zakresie uznać, że przebrał proces. Cofnięcie było konsekwencją spłaty przez pozwaną w trakcie procesu zobowiązania w kwocie 2927,27 zł.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej i pozwanej,
3. kal. dwa tygodnie od dnia doręczenia.

08 maja 2015 r.